

Brangūs mokytojai,

šią viso pasaulio minimą dieną leiskime sau stabtelti ir įsigilinti į šį įprastą, kasdien girdimą, bet retai apmąstomą žodį – MOKYTOJAS. Pasiūlytas kalbininko Jono Jablonskio, jis skaičiuoja dar tik antrą šimtmetį. Bet per šį laikotarpį mes jam suteikėme ypatingo svorio ir vertės.

Mūsų kalboje mokytojas – ne tiek darbas, kiek būtis. Todėl retai girdime sakant „dirbu mokytoju“. Įprasta sakyti – „esu mokytojas“. Būti mokytoju – visada daugiau, giliau ir plačiau, niekada – tik truputį, iš dalies. Tai daugiau nei pamokos išaiškinimas, mokinių darbų taisymas, planų ar ataskaitų rašymas. Tai būtis, kurios neapibrėžia kasdienė rutina, darbo valandos, klasės sienos ar mokyklos ribos.

Kiekvieno iš Jūsų kasdienybė pripildyta įsipareigojimo augančiam žmogui. Pareigos atskleisti naujai kartai humanizmo ir žinių gelmes. Pastebėti vaiką, atpažinti jo gebėjimus, padrąsinti tada, kai nesiseka, reikalauti tiek, kiek jis gali pasiekti, parodyti kryptį suklydus. Auginti ir stiprinti vaikų sielas, brandinti žmoniškumą – nelengvas, bet iškilus ir reikšmingas darbas Tėvynei Lietuvai.

Niekada iš anksto nežinote, kuris Jūsų žodis pasiliks ilgesniam laikui, kuri pamoka bus prisiminta po daugelio metų, o kuris padaršinimas padės nepasiduoti, paskatins siekti daugiau. Tikrieji mokytojo darbo vaisiai pasirodo tik po daugelio metų, kai mokyklą pabaigę žmonės siekia karjeros, augina vaikus, stato namus, gydo, moko, kuria, tyrinėja, vadovauja, gina savo valstybę. Būtent dėl to Jūsų – ugdytojų – poveikis kiekvienai kartai tik dar svarbesnis, tik dar vertingesnis. Kiekviena abiturientų karta su savimi išsineša dalelę savo pedagogų talento ir išminties, mokytojo sielos didybės ir grožio – taip augame mes visi. Auga visa Lietuva.

Todėl šiandien nuoširdžiai dėkojame kiekvienam iš Jūsų už kasdienį darbą, už kartas, kurioms padedate augti, už vaikus ir tėvus, kuriuos įgalinate atskleisti savo individualybę ir talentus. Jūs įkvepiate mus visus ne tik atrasti savąjį kelią, bet ir mąstyti, ieškoti ir siekti gyvenimo aukštumų – šviestis ir šviesti net tamsoje. Tariame nuoširdų ačiū Jums, mieli mokytojai, už žmones, kurių gyvenimus įžiebiate švytėjimui, praturtinate reiklumo, perduotų žinių, padaršinių ir gilaus rūpesčio ženklais – nuostabiu žemėlapiu ateičiai ir bendrai prasmingai būčiai. Mylime Jus, tvirtai apkabiname.

Tarptautinės mokytojų dienos proga linkime Jums sveikatos, kūrybos džiaugsmo, stiprybės. Tegu nušvinta kuo daugiau spindulių, džiugių šviesos triumfo akimirkų, leidžiančių pajusti mokytojo būties reikšmę ir svarbą. Tegu jie šviečia ilgai kaip niekada negęstantis profesinės garbės ir žmogiškųjų vertybių švyturys.

Gražios šventės Jums visiems! Šlovė ir garbė Lietuvos mokytojams!

Lietuvos Respublikos Prezidentas
Gitanas Nausėda

Pirmoji Ponia
Diana Nausėdienė

2026 m.
Vilnius